

FARSKÁ RODINA

TROJMESAČNÍK SPIŠSKONOVESKÝCH KATOLÍKOV

Ročník III. * Číslo 3 * júl -
farskarodina@gmail.com

september 2013
www.fara.sk/snv

Križ ako cesta

V roku 1987 sa loď Dona Paz plavila z mesta Tacloban do hlavného mesta Filipín Manilly. Deväťdesiatmetrový trajekt viezol viac ako 4 000 pasažierov. Povolená norma bola však bola 1 500 osôb. Pri nečakanej zrážke s tankerom nehodu neprežil nikto z cestujúcich.

Smrť blízkeho človeka, ťažká choroba, úraz, strata zamestnania... Bolesť, smútok, žiaľ, križ. Aj takto sa dajú nazvať negatívne skúsenosti, ktoré nás z času

na čas postretnú na ceste životom. Len nedávno sme slávili sviatok Povýšenia svätého križa, v ktorom sme dostali odpoveď na otázku: Prečo je križ v živote kresťana taký dôležitý? Apoštol Pavol píše: „S Kristom som pribitý na križ. Už nežijem ja, ale vo mne žije Kristus“ (Gal 2,19-20). Pavol nezostal pod križom, ale vystúpil naň. Kresťanský život zahŕňa tvrdú prácu. Vyžaduje od nás vzdať sa všetkého, čo ohrozuje náš vzťah s Bohom, trpezlivo plniť svoje poslanie (povolanie) a mocou Ducha Svätého bojovať s hriechom. Aby sme žili tento život

TEXT: MARIÁN MAJZEL
SNÍMKA: MICHELANGELO: PIETA

zmysluplne, musíme vierou hľadiť na Ježiša, kontemplovať Jeho tvár. Keď sa nebudeme pozerat' na neho, ale na seba alebo veci, ktoré nás obklopujú, môžeme zakopnúť a padnúť. Ak sa ocitneme v prachu a špine a nebude sa nám chcieť vstať, vedzme, že Kristus položil za nás svoj život. Nie sme s naším križom sami, je tu pomoc. Mnohí to už vo svojich životoch zakúsili. Utrpenie a križ nám pomáhajú dosiahnuť kresťanskú zrelosť. Rozvíjajú našu trpezlivosť, robia nás súcitnými a otvárajú nám srdce pre Božiu milosť a službu. ■

MÁRIA - CESTA K SVÄTOSTI

str. 3

NOVOVESKÁ HUTA

str. 4-5

VEDEL SI, ŽE RUŽENEC...?

str. 11

Milí čitatelia!

John bol vychudnutý starček, osemdesiatnik, žijúci v opatrovateľskom dome. Trpel na Parkinsonovu chorobu. Triasol sa. Zášklby svalov na tvári i celom tele mu nedovoľovali prežiť ani chvíľku nehybne, v pokoji. Jedol len mixovanú stravu, ktorú mu opatrovatelia pomaličky vkladali do úst ako vtáčikov. Vôbec nehovoril, lebo už nemohol. Každé ráno ho na vozíčku presúvali z izbičky do veľkého polohovacieho kresla v spoločenskej miestnosti, v ktorej na neho čakali so svojimi osudmi a ťažkosťami i ostatní obyvatelia domova. John miloval čítať noviny. Bol veľmi inteligentný. S obdivuhodnou trpezlivosťou lúskal, nevedno ako, trasúcou sa hlavou správy, ktoré ho udržiavali „v obraze“. Po obede už nič nevládal a bolo potrebné uložiť ho do postele. Zvykol sladko zaspať. Potreboval komplexnú starostlivosť – od prebaľovania, kŕmenia, kúpania, polohovania, monitorovania. Rozhovor s ním bol vlastne monológ opatrovateľa. Tak sa navonok zdalo. Jeho oči však boli vnímavé, akoby rozprávali. Jedného dňa, s vypätím všetkých síl, sotva počuteľne vyšepol: „Thank you – ďakujem.“ Bolo to najkrajšie ďakujem, aké som kedy počula. Patrilo všetkým Veronikám a Šimonom, ktorí, svetom nedocenení, v deformovanom či chátrajúcom tele, vidia Bohom stvoreného človeka pozvaného žiť večne.

Sme svedkami šírenia kultúry smrti, ktorá nenápadne, rafinovane a zhubne rozkladá nás i spoločnosť. Pre potrat sa našiel jemnocitný výraz – „prerušenie tehotenstva“. Ak je niečo prerušené, znamená to, že po čase bude obnovené. Ako a kedy sa obnoví „prerušené tehotenstvo“?

Zo „súcitú“ k trpiacemu sa vymyslela eutanázia

– „nežne“ pomenovaná ako „asistovaná smrť“ – odchod do večnosti s asistentom...

Keď hľadáte do očí veľkému utrpeniu – fyzickej i psychickej bolesti, naivita nie je na mieste. Čo robiť? Ľudský pohľad má jednoduché riešenie – zbaviť sa bolesti akýmkoľvek účinným spôsobom, nehladiac na Boží zákon. Božský pohľad má iné riešenie – pomôcť premeniť osobný kríž na kríž prinášajúci spásu a tak obhájiť kultúru života – kultúru večného života, lebo život nie je čas od narodenia po fyzickú smrť. Život je čas od narodenia po nekonečno s Bohom.

John zomrel prirodzenou smrťou. Jednu noc tíško zaspal. Stojac pri jeho mŕtvom tele som úprimne ďakovala - za príklad statočnosti a za česť byť na chvíľku jeho Veronikou. Tak veľa ma naučil!

Milí čitatelia Farskej rodiny!

V treťom tohtoročnom čísle nášho časopisu Vám ponúkame zamyslenie sa nad témou Mária ako vzor, predstavujeme Kostol v Novoveskej Hute, ktorý je od 10. júla 2013 súčasťou novej farnosti a zamýšľame sa nad ružencom. V rubrike Rozhovor nám svoje svedectvo o dobrovoľníckej práci v Keni podáva eRkárka, Majka Čujová. Spomíname si tiež na kňaza, Jozefa Ligoša, radíme rodinkám a mladým ponúkame zážitky z Mladifestu 2013 z Medžugoria. Detičky majú možnosť pouvažovať o kráse prírody a preveriť si svoje vedomosti o Vysokých Tatrách.

Milí priatelia!

V mene redakčného tímu Vám žičím príjemné čítanie a ďalej prosím o modlitby a podporu.

Viera Kubovčíková
šéfredaktorka časopisu

POZVÁNKY

Biblické katechézy v Roku viery

V prebiehajúcom Roku viery sa v našej farnosti pravidelne konajú biblické katechézy, ktorých cieľom je oživiť a prehĺbiť dar viery na príklade vybraných biblických postáv.

V októbri 2013 sa uskutočnia dve katechézy. 6. októbra 2013 - O osobe a živote apoštola Pavla a 27. októbra 2013 to

bude fenomén - Apoštol Peter. Katechézy začínajú o 16.00 hodine v Malom kostole. Srdečne Vás pozývame!

Na stránke farnosti www.fara.sk/snv/rokvieery sú k dispozícii všetky biblické videokatechézy doc. Františka Trstenského, PhD., ktoré odzneli v našej farnosti počas celého Roku viery.

Marián Majzel

Modlitba za nenarodené deti

Srdečne Vás pozývame na modlitby za ešte nenarodené deti, ktoré sa konajú v Kláštore sv. Alžbety Durínskej na Zimnej ulici vždy v stredu pred prvým piatkom o 16.45 h. Počas polhodinky sa dospelí aj deti modlia za nenarodené deti, ktoré sú v nebezpečenstve smrti, aby ich rodičia prijali milosť lásky a odvahy od nášho nebeského Otca a nerozhodli sa pre potrat.

Je na nás, dospelých, aby sme kultúru života ako vzácne dedičstvo otcov zanechali svojim nasledovníkom.

Nebudme ľahostajní. Mali sme na to i výnimočnú príležitosť - Národný pochod za život, ktorý sa uskutočnil 22. septembra 2013 v Košiciach. Jeho ovocie závisí aj od našich modlitieb.

Radoslav Marcínčín

Magnifikat

*Velebí moja duša Pána a môj duch jasá v Bohu,
mojom Spasiteľovi,
lebo zhladol na poníženosť svojej služobnice.
Hľa, od tejto chvíle blahoslaviť ma budú všetky pokolenia,
lebo veľké veci mi urobil ten, ktorý je mocný,
a sväté je jeho meno
a jeho milosrdenstvo z pokolenia na pokolenie
s tými, čo sa ho boja.*

*Ukázal silu svojho ramena,
rozptýlil tých, čo v srdci pyšne zmýšľajú.
Mocnárov zosadil z trónov
a povýšil ponížených.
Hladných nakŕmil dobrotami
a bohatých prepustil naprázdno.*

*Ujal sa Izraela, svojho služobníka,
lebo pamätá na svoje milosrdenstvo,
ako slúbil našim otcom,
Abrahámovi a jeho potomstvu naveky.*

MÁRIA – CESTA K SVÄTOSTI

TEXT: PAVOL GARBIAR, KAPLÁN • SNÍMKA: INTERNET

Svätý Ambróz napísal: *Život Panny Márie je zrkadlom pre každého z nás. Čo mne, tebe a nám ako členom farského spoločenstva, ktorého farnosť je zasvätená Nanebovzatej Panne Márii, môže osoba a život Božej Matky povedať?*

Panna Mária prijala anjelovo posolstvo

Keď anjel prišiel oznámiť Márii, že sa stane matkou Božieho Syna, oslovil ju „milosti plná“. Anjel tým vyjadril jej vzťah s Bohom. Mária je pre nás učiteľkou, aký vzťah máme mať s Bohom. Položme si otázku: „Ako by mňa oslovil anjel, keby prišiel ku mne? Nazval by ma „milosti plný“, „milosti plná“? Aký je môj vzťah s Bohom?“ Mária sa dáva celkom do rúk Pána, celkom mu zveruje svoj život. Podobne aj my, veriaci, máme vytvoriť v našom spoločenstve priestor Bohu a jeho pôsobeniu, a tak zveriť svoj život do rúk Pána. Znamená to, že naše spoločenstvá majú naslúchať Božiemu slovu a rozjímať nad ním, ako to čítame v evanjeliách o Panne Márii: ona počúvala a premýšľala o všetkých udalostiach týkajúcich sa Krista. Tento prístup vytvorí z našich spoločenstiev miesta, do ktorých vstúpi Boh.

Panna Mária, služobnica Pána

V Máriinom živote sa slová vyslovené pri zvestovaní splnili „do bodky.“ Bez výhrad sa darovala Pánovi. To, čo nedokázali ľudia, reprezentovaní prarodičmi, dokázala ona. Na rozdiel od človeka, ktorý podľahol hriechu, lebo nedôveroval a neposlúchal Boha, Panna Mária sa Stvoriteľovi s plnou dôverou celkom odovzdala. Príklad Panny Márie nás preto povzbudzuje k tomu, aby náš život - život jednotlivcov alebo spoločenstva, mal rozmer „**služby Pánovi**“ a radikálneho sa zrieknutia hriechu. Cirkev sa chce takto stať spoločenstvom ľudí, ktorí sa usilujú o svätosť. Presne to vyjadruje Sväté Písmo: „*Buďte svätí, lebo ja som svätý*“ (Lv 11, 44). Pán Ježiš hovorí: „*Vy teda buďte dokonalí, ako je dokonalý váš nebeský Otec*“ (Mt 5, 48).

Panna Mária a misijná činnosť

V živote Panny Márie sa prítomnosť Boha neobmedzila iba na súkromnú sféru. V evanjeliách čítame o tom, ako sa hneď po zvestovaní dala na cestu k Alžbete, aby sa spolu s ňou potešila nad veľkým Božím tajomstvom a slúžila tej, ktorá je tiež z mi-

Tizian: Nanebovzatie Panny Márie

losti Božej v požehnanom stave. Alžbeta spoznala v Márii ihneď prítomnosť Spasiteľa. Pri narodení Božia Matka ukázala Ježiša pastierom a mudrcom z východu a pri obetovaní v chráme podala malého Ježiša do náručia Simeonovi. Aj naše farské spoločenstvo by malo mať v sebe tento „**misionársky**“ rozmer: umožniť, aby sa aj cez nás mohol Boh priblížiť k ľuďom a vstúpiť do ich života.

Panna Mária a modlitba

O Panne Márii čítame, že bola vo večeradle medzi apoštolmi, ktorí sa modlili o dar Duchu Svätého. Veľmi krásnu pasáž nájdeme aj v evanjeliu o svadbe v Káne, kedy Pán Ježiš urobil svoj prvý zázrak práve na príhovor svojej matky. Mária hovorí obsluhujúcim: „*Urobte všetko, čo vám povie*“ (Jn 2, 4-5). Podobne aj naše farské spoločenstvá by mali vo všetkom počúvať Ježiša. Naše srdcia by mali byť miestami modlitby za iných. Aj svätý apoštol Pavol pripomína: „...*aby sa konali prosby, modlitby a orodovania a vzdávali vďaky za všetkých ľudí*“ (1 Tim 2,1).

Panna Mária a obeta

Obeta má v živote Panny Márie rozhodujúce miesto. Mária sa bez výhrad ponúkla a obetovala celý svoj život Bohu. Jej prítomnosť na krížovej ceste a pri kríži najvýstižnejšie vyjadruje obeť jej života. Podobne ako ona aj my a každé farské spoločenstvo obetou dokazujeme svoju

vieru a odovzdanosť Bohu prakticky. Táto obeta môže byť ono *doplňanie Kristovho utrpenia pre dobro jeho tajomného tela, ktorým je Cirkev*, o ktorom píše svätý apoštol Pavol (Kol 1, 24). Mária nám hovorí: „*Nasleduj Ježiša v bolesti a utrpení.*“

Panna Mária - orodovnica

Panna Mária uskutočňuje svoje poslanie v záchrane človeka nielen tým, že počala a porodila Spasiteľa, ale svojím ustavičným orodovaním neustále vykonáva túto službu sprostredkovateľky medzi človekom a Kristom v diele spásy. (Porov. Lumen Gentium, bod 62.)

Panna Mária – učiteľka

Panna Mária, príklad viery, nám ukazuje, ako máme žiť. Ako naša matka chce, aby sme boli šťastní, pokojní a plní lásky bez ohľadu na ťažké situácie života a mali uistenie, že ona je stále s nami. Dovoľme, aby sme svoj osobný duchovný život a život nášho farského spoločenstva stvárnňovali podľa vzoru Panny Márie. Život v našej farnosti môžeme skvalitniť len vtedy, keď sa budeme usilovať skvalitňovať svoj osobný duchovný profil.

Aký mám vzťah k Panne Márii ja? Čo pre mňa Mária znamená? Privádza ma úcta k nej k Pánu Bohu? Ak áno, som na správnej ceste. ■

Krása Kostola sv. Cyrila a Metoda v Novoveskej Hute

TEXT: MARTINA KOCÚROVÁ, UPRAVILA LUCIA SMOLEJOVÁ • SNÍMKY: INTERNET

Kostol sv. Cyrila a Metoda v Novoveskej Hute

Prvá písomná zmienka o Novoveskej Hute

V mestských listinách je osada s dnešným názvom Novoveská Huta prvýkrát spomenutá roku 1383. Toto pomenovanie sa pravdepodobne vžilo až po úpadku medenorudného baníctva v Hute a v dokumentoch a literatúre sa objavuje až od čias výstavby kúpeľov v Hute. V tom čase bol známy aj názov Novoveské kúpele. Ten sa však ich zánikom prestal používať a ostal len názov Novoveská Huta. Z dokumentov a literatúry však poznáme aj maďarské pomenovania Iglóhütta a Iglófüred.

Dňa 25. októbra 1892 boli v Budapešti Novoveské kúpele zapísané ako klimatické, liečebné a studenododné liečebné kúpeľné miesto. V rokoch 1947 – 1949 odkúpila kúpele Charita. Po úprave ich plánovala premeniť na zotavovňu pre ošetrojúce sestričky všetkých reholí na Slovensku a súčasne na exercičný dom

pre rehole. Obnova Novoveských kúpeľov bola aj cieľom spišského biskupa Jána Vojtaššáka.

V roku 1951 boli menšie súkromné kúpele zjednotené do zväzku štátnych kúpeľov a po prevzatí Slovenskými sadrovými a vápennými závodmi, n. p. prebudované na pioniersky tábor.

Novoveské kúpele prežili niekoľko rokov. Boli ozdobou tohto kraja. Dnes by azda nikto nepovedal, že v Novoveskej Hute boli ešte pred svetovými vojnami prepychové kúpele – luxus, o akom sa dá len snívať, a že práve toto miesto patrilo k najvyhľadávanejším v kraji.

História výstavby kostola

Osada Huta nemala svoj kostol do dvadsiatych rokov minulého storočia. Obyvatelia Huty dochádzali na bohoslužby do Spišskej Novej Vsi. Neexistoval cirkevný výbor, hoci zbierky na kostol sa organizo-

vali už pred I. svetovou vojnou a aj po jej skončení.

V letných mesiacoch, teda v čase, keď v kúpeľoch bežala kúpeľná sezóna, postavili veriaci v kúpeľnom areáli drevený oltár a každú nedeľu sa slúžila svätá omša pod holým nebom. Prvá svätá omša sa slávila na mieste zvanom Poľana. Ak pršalo, sväté omše boli slúžené v stodole Alberta Šmelka. 13. mája 1926 vznikol z iniciatívy obyvateľov Huty cirkevný výbor na výstavbu kostola. Organizovali sa finančné zbierky a postupne sa mohlo začať s výstavbou.

S výkopmi na základy sa začalo 5. augusta 1927 a realizovali ich obyvatelia Huty sami. Dňa 20. augusta 1927 sa uskutočnila slávnosť, počas ktorej bol položený základný kameň kostola.

Napokon bol postavený jednolodový kostol s polygonálnym uzáverom, zaklenutý valenou klenbou s výškou kostolnej veže 29 metrov. Hlavný oltár bol nesko-

rogotický z farského kostola v Spišskej Novej Vsi, kde bol od roku 1828. Išlo o neúplný neskorogotický oltár Metercie z obdobia po roku 1528, v strede by sme našli reliéfnu skupinu sv. Anny a Panny Márie s dieťaťom, v postranných štvrtopoliach malé, maľované tabule s postavami svätcov - Joachima, Kleofáša a Jozefa. Oltár bol vložený do novogotického rámu a osadený len provizórne. Kostol sa postupne dokončieval a vybavoval potrebným zariadením. 8. decembra bol vysvätený kostolný zvon.

Kostolné lavice pribudli v roku 1935. Dostavba kostola si vyžiadala ďalšie finančné náklady. Slávnostné vysvätenie kostola sa uskutočnilo 2. novembra 1942. Dňa 8. novembra bola uzavretá zmluva s farou a založená filiálka, 25. marca 1943 padlo rozhodnutie o kúpe organu. Po skončení druhej svetovej vojny dali veriaci zo zbierok postaviť nový oltár ku cti svätých Cyrila a Metoda, čím sa zmenilo aj patronicum (zasvätenie) kostola. Nový oltár zhotovil spišský umelecký rezbár, pán Ladislav Tfirst.

Dňa 28. septembra 1947, na významnej cirkevnej slávnosti, pribudol v kostole baldachýn, kazateľnica a Boží hrob. Dňa 11. mája 1948 daroval kostolu dentista z Prahy, pán František Kozák, kríž, ktorý pochádza z likvidovaného kostola na Malej Strane v Prahe. Opravil ho spišský umelecký rezbár - pán František Tfirst.

V roku 1960 bol do veže kostola nainštalovaný nový zvon, ktorý uliála firma Kovolit z České u Brna. Vzhľadom na vtedy vládnuce režim a neutešenú náboženskú situáciu, bola oslava posviacky nového zvona viac ako skromná.

V treťom roku prípravy na 1 150. výročie príchodu svätých vierozvestov Cyrila a Metoda k našim predkom na Velkú Moravu, bola 14. 12. 2011 vystavená k úcte veriacim relikvia sv. Cyrila

Na zvone je tento nápis:

POZOSTÁVAM Z MILODAROV
KU CTI
BLAHOSLAVENEJ PANEJ MÁRIE
RODIČKY NAŠEJ
ŽIVÝCH BUDEM POSILŇOVAŤ
KU CHVÁLE BOŽEJ
A UMRELÝCH DOPREVÁDZAŤ
DO MATKY ZEME
ULIL - KOVOLIT - ČESKÁ U BRNA
DAROVALI OBYVATELIA
Z NOVoveskej HUTY R.P. 1960

Kostol v Hute bol postavený z peňazných darov veriacich občanov obce. V deväťdesiatych rokoch minulého storočia dostal kostol, vďaka zbierkam veriacich a mnohým hodinám ich práce, nový

šat a 19. júla 1992 ho vysvätil spišský biskup J.E. Mons. ThDr. František Tondra.

V roku 2005 dali veriaci, na návrh pána dekana PaedDr. ThLic. Antona Miška, opraviť starý zvon a uliáť dva nové. Vysviacka dvoch nových zvonnov a opraveného starého zvona - spišským pomocným biskupom J. E. Mons. Andrejom Imrichom a pánom dekanom PaedDr. ThLic. Antonom Mišekom - sa uskutočnila 20. novembra 2005.

Na malom zvone je nápis:

SVÄTÝ JOZEF - OPORA RODÍN
VENOVALI VERIACI
NOVoveskej HUTY R.P. 2005
ŽIVÝCH ZVOLÁVAM,
ZOSNULÝCH OPLAKÁVAM

Na veľkom zvone je nápis:

SVÄTÝ CYRIL, METOD
ORODUJTE ZA NÁS
VENOVALI VERIACI NOVoveskej
HUTY R.P. 2005

Boží hrob

Nová farnosť

Spišský biskup, Mons. Štefan Sečka, zriadil s platnosťou od 10. júla 2013 v Spišskej diecéze novú farnosť - Spišská Nová Ves - Ferčekovce s filiálkou Novoveská Huta, odčlenením z farnosti Spišská Nová Ves.

Naším bývalým farníkom vyprosujeme veľa Božích milostí a veríme, že spoločná práca na Božom diele bude plodne pokračovať i po vytvorení novej farnosti! ■

eRkárka

TEXT SPRACOVALA: VIERA KUBOVČÍKOVÁ • SNÍMKA: OSOBNÝ ARCHÍV

Nenarobí veľa „hluku.“ O to rýchlejšie a ochotnejšie prikladá ruku k dielu. Absolventka Prešovskej univerzity, mladá učiteľka pôsobiaci v Základnej škole sv. Cyrila a Metoda v Spišskej Novej Vsi, Mgr. Mária Čujová. Biologička, nemčínarka, speváčka, hudobníčka, členka redakčnej rady farského časopisu a hlavne dlhoročná, angažovaná eRkárka. Dnes sa s čitateľmi Farskej rodiny delí o svoje čerstvé dojmy z dobrovoľníckej práce v Keni.

Mária Čujová v Keni

1. Už dlhodobo sa angažuješ ako dobrovoľníčka v práci s deťmi a mládežou. Prečo si sa rozhodla pôsobiť ako dobrovoľníčka?

Viera v Boha ma od malička inšpirovala k tomu, aby som pomáhala, slúžila. Vďaka tejto túžbe som sa ešte v základnej škole zapojila do práce v eRku, v Hnutí kresťanských spoločností mládeže, v ktorom pôsobím doteraz.

2. Letné mesiace si prežila ďaleko od domova, dokonca na inom kontinente. Odišla si pomáhať ako dobrovoľníčka do Afriky. Čo Ťa inšpirovalo k tejto službe?

Prianie odísť do Afriky sa formovalo postupne. Už ako malé dievčatko som cez vianočný čas koledovala v rámci projektu Dobrá novina. Je to vianočná kolednícka akcia eRka spojená so zbierkou pre rozvojové projekty v afrických krajinách (viac na www.dobranovina.sk)

Tu sa začala rodiť moja túžba. Istý čas bola tíško uložená pod inými želaniami, no nadišiel pravý čas a vyklíčila. Keďže v eRku pôsobím aj ako členka Dobronovinej komisie, môžem hlbšie nahliadnuť do jednotlivých projektov, ktoré sú alebo nie sú podporené vďaka Dobrej novine. Teraz som sa v jednom z týchto projektov i ocitla.

3. Môžeš čitateľom Farskej rodiny priblížiť, kde si bola?

Mojím domovom sa na tri mesiace stala Keňa, mesto Kitale, presnejšie dedinka Kiminini, vzdialená od neho asi dvadsať kilometrov. Pôsobila som v tzv. „Small home“ (Malý domov). „Small home“ je internátna škola pre dvadsaťjeden detí, najmä telesne postihnutých, z rôznych dedín, rodín a kmeňov. Stará sa o nich „housemother“ (mama). Deti sa vracajú domov iba cez prázdniny, teda trikrát do roka.

4. Aká bola náplň Tvojej dobrovoľníckej práce?

Moja služba v Afrike sa dá rozdeliť do troch veľkých období: prvá časť - počas štrajku tamojších učiteľov, druhá časť - cez školský rok a tretia - počas prázdnin.

V júni a aj skoro celý júl boli triedy prázdne, nevyučovalo sa, no deti trávili čas v „Small home“. Vtedy som mohla naplno využiť svoju kreativitu, hry, nápady a skúsenosti, ktoré mám zo stretnutí s deťmi na Slovensku. Hrali sme sa vo vnútri i vonku. Deti kreslili, maľovali, strihali, rozprávali sa i spievali, hrali milovaný futbal. Veľmi ich oslovila pieseň „Flí flaj džulala“ a „Otvor mi oči Duch Svätý“ (samozrejme v angličtine). Piesne sa stali hymnou všetkých. Okrem toho sa deti

naučili množstvo ďalších gospelových piesní. Vziať so sebou do Kene gitaru bol veľmi dobrý nápad!

Cez pracovné dni som pôsobila ako učiteľka. Snažila som sa s deťmi z piatich ročníkov opakovať aspoň základné vedomosti z matematiky, angličtiny, trošku swahilčiny. V Keni sú dva oficiálne jazyky - anglický a swahilský. Bolo krásne pozorovať, ako sa žiaci chcú vzdelávať, ako chcú vedieť stále viac, aké majú sny a chcú ich naplniť. Aj v sobotu či nedeľu ma oslovili, aby som ich skúšala z jednotlivých predmetov.

Každý pondelok som cestovala do mesta, do diecéznej kancelárie. Snažila som sa pomôcť, kde sa dalo, najmä „housemame“ Schole v oddelení pre deti s postihnutím. Často som s ňou chodila aj na návštevy ďalších „small home-ov“, ktoré boli rovnako podporované Dobrou novinou a katolíckou diecézou. I tu sme tvorili jednu veľkú rodinu. Dokonca som dostala kenské meno Nasimiyu, ktorým ma radi oslovovali. Slovo Nasimiyu v kmeni „mamy“ Scholy znamená - „narodila sa, keď nepršalo,“ čo je veľmi vzácny čas, pretože vtedy dozrieva úroda.

Po skončení štrajku učiteľov boli pre mňa dopoludnia voľnejšie. Pomáhala som „housemame“ Rose prať, zmetať, triediť fazuľu a kukuricu, hrala som sa s chlapčekom, ktorý bol

mentálne postihnutý a naďalej trávila pondelky v kancelárii.

V čase, keď boli deti doma so svojimi rodičmi a „Small home“ bol zatvorený - prelom augusta-septembra - som zažila asi najväčšie prekvapenie, keď som dva týždne strávila v kláštore s Malými sestrami sv. Františka z Asissi. Sestry spravujú školu pre deti so sluchovým postihnutím v Chisare. Je to tiež projekt podporovaný Dobrou novinou.

Po návrate detí do Kiminini sme spolu prežili už iba posledné dva týždne. Poďakovala som im za požehnané dni, za všetko, čomu ma naučili a balila sa na Slovensko.

Mária Čujová so svojimi zverencami v Keni

5. Ako bol Tvoj pobyt zabezpečený?

Do tejto krásnej krajiny som letela spolu s mojimi dvoma kamarátmi Julkou a Ferim.

Po prvom spoločne strávenom týždni v Nairobi, kde sme spoznávali novú kultúru, ľudí, jedlo, spôsob cestovania a učili sa základy swahilčiny, odcestoval každý z nás do svojho projektu.

Môj projekt sa nachádzal neďaleko Kitale, približne štyristo kilometrov od hlavného mesta, ale asi deväť hodín cesty autobusom po rozbitých kenských cestách.

Bývala som v novopostavenej jednoduchej izbičke pre dobrovoľníkov.

Hneď v prvý deň sa mi dostalo veľmi vřúcneho prijatia od všetkých. „Housemama“ Rose ma srdečne vystískala a povedala mi, že som jej slovenská dcéra! Podobne to bolo i v diecéznej kancelárii. „Mama“ Schola ma vodila na rôzne návštevy, správala sa ku mne ako k svojej dcére, predstavovala ma mojím slovenským a kenským menom. Cítila som sa ako adoptovaná.

Ako správna Keňanka som jedla a sem-tam aj varila typické kenské jedlá: na raňajky chai (čierny čaj s mliekom), na obed okrem nedele tradičné gidheri (kukurica zmiešaná s fazuľou), v nedeľu to bola ryža a fazuľa. Na večer sa jedávalo ugali (hustá kaša z kukuričnej múky a vody) a ako príloha zväčša sukumaviki (zelená zelenina podobná špenátu), v stredu a v nedeľu i s kúskami mäsa. Okrem toho ma mama Rose niekedy prekvapila špagetami alebo vajítkom a ryžou... Mojm obľúbeným jedlom sa stali určite chapati. Chapati je podobné nášmu upečenému posúchu v tvare kruhu, ktorý je pripravený iba z múky, vody a oleja. Prílohu tvoria zemiaky, kapusta. Domov som si priniesla aj špeciálnu múku na ich výrobu. Jedlo bolo možno jednotvárne, ale zasýtilo na celý deň.

6. Ako si vnímala domorodých ľudí a ich život?

Život v Keni je náročný, ale na ľuďoch to nie je poznať. Afričania sú krásni ľudia. Veľmi priateľskí, ochotní pomôcť. Nikdy som ich nevidela hnevať sa. Stále sa usmievajú a všetko pokladajú za Boží dar. Veľmi radi majú návštevy, radi sa rozprávajú, sú nesmierne pohostinní. I keď majú málo alebo skoro nič, stále dajú to najlepšie druhým...

Keňania jedia veľa a radi. Ugali, gidheri sú lacné jedlá. Napriek tomu, že neoplývajú peniazmi, tieto jedlá si dovoliť môžu a robia ich vo veľkých množstvách. Malé deti zjedli často oveľa viac ako ja.

„MÔJ POBYT V AFRIKE BOL JEDEN NEZASLÚŽENÝ DAR A VEĽKÁ MILOŠŤ OD DOBRÉHO PÁNA BOHA. ĎAKUJEM MU, ŽE SOM SMELA ZDIEĽAŤ ČASŤ SVOJHO ŽIVOTA S TÝMITO ĽUĎMI.“

Keňu vnímam ako krajinu veľkých rozdielov. Zvlášť som to pociťovala v hlavnom meste Nairobi. Na jednej strane prepychové vily a hneď vedľa slumy plné hladných, otrhaných ľudí.

Často sa tvoria dopravné zápchy spôsobené chodcami. Je to však jediný spôsob, ako sa „pešiaci“ dokážu dostať z jednej strany ulice na druhú. Všade navôkol hrá hlasná kenská hudba... Je naozaj veľmi ťažké vtesnať do niekoľkých riadkov celkové dojmy.

7. Aké bolo počasie?

Počas môjho pobytu bolo v Afrike obdobie dažďov. Pršalo štyri až päťkrát do týždňa - dve hodiny až šesť hodín denne. Teploty boli vtedy veľmi nízke - asi len desať stupňov Celzia. Mikiny, trička s dlhými rukávmi a teplé ponožky boli využité. V Kitale je vraj slniečko

štyri mesiace v roku a ani vtedy teploty nedosahujú viac ako tridsaťpäť stupňov Celzia.

8. Čo bolo pre Teba počas pobytu krásne a čo ťažké?

Každý deň mi Boh veľmi jasne ukazoval svoju lásku. Dodával mi silu najmä cez čítanie Svätého Písma, ktoré bolo každý deň akoby „šité“ pre mňa! Na svätú omšu som mala možnosť ísť v nedeľu a v pondelky som na ňu v meste odbehla len cez obednú prestávku.

Každúčičký deň sa udialo mnoho drobných i väčších zázrakov, nad ktorými som musela žasnúť. Mala som pocit, akoby sa tu nebo skláňalo bližšie k zemi

a k srdcu človeka. Bola som šťastná z každého nového rána, spevu vtákov, slniečka, ktoré sem-tam, ale predsa len zasvietilo.

Pre mňa samotnú bolo veľkým prekvapením, keď som v ťažších chvíľach v modlitbe dostávala skutočnú istotu, že Boh je stále so mnou, že sa nemusím báť. Na Slovensku som takéto veci brala ako samozrejmosť, v cudzine si to človek uvedomí väčšmi. Určite som zažila stonásobne viac krásneho a dobrého, než nejaký smútok či bolesť. Celé toto obdobie bolo jedno veľké dobrodružstvo s Bohom.

9. Ako vnímaš dobrovoľníctvo po tejto skúsenosti?

Dobrovoľníctvo neznamená ísť iba niekde do „divočiny.“ Môžeme a máme byť dobrovoľníkmi všade, kde sme. Myslím si, že každý človek je dobrovoľník, ak slúži svojmu bližnému. Tak, ako povedala blahoslavená Matka Tereza: „Robiť malé veci s veľkou láskou.“

10. Aké máš plány do budúcnosti?

Uvidím, aké zámery má so mnou Pán Boh. Najmúdrejšie je zveriť všetko do Jeho rúk a potom poslušne prijať to, čo odo mňa očakáva. Po návrate z Afriky by som sa rada podelila so svojou skúsenosťou. Čaká ma teda cestovanie s mojím svedectvom do rôznych kútov Slovenska. A ostatné? Nechám sa prekvapiť.

11. Čo by si odkázala našim čitateľom?

Budme dobrovoľníkmi! Neváhajme! Zvoľme si konať dobro!

V mene čitateľov Farskej rodiny úprimne ďakujem za svedectvo a vyprosujem veľa požehnaní a inšpirácií na Tvojej ceste byť služobnicou dobra. ■

Kláštorská 2013

TEXT: GABRIELA MITRÍKOVÁ

Už niekoľko rokov sa na Kláštorsku koná akcia „Deň slovenských hôr“, ktorá vždy priláka veľké množstvo turistov a inak tomu nebolo ani v nedeľu 25. augusta 2013. Na Kláštorsku v Slovenskom raji sa stretli deti, mladí, starí, vášniví turisti i tí rekreační, cyklisti... Jednoducho všetci, ktorí milujú prírodu a jej Tvorcu. Pozvanie obce a farnosti Letanovce prijali aj viaceré skupinky spišskonovoveských farníkov. Vrcholom stretnutia bola sv. omša o 10.30 h v ruinách kartuziánskeho kláštora, ktorú celebroidal páter Michal Zamkovský. Vo svojej homílii sa zameril na nádej, ktorá svetu chýba, ktorá chýba mladým ľuďom. Všetkých vyzval k inšpirujúcemu životu, aby bol vzorom pre tých, ktorí nevidia zmysel svojho života. Pán Boh sa postaral aj o pekné slnečné počasie, ktoré iste prispelo k nerušenému prežitiu liturgie. Myslím si, že všetci sme v nedeľu cítili prítomnosť Boha v prírode a naše srdcia Mu spievali spolu s Dávidom žalm: „Nebesia rozprávajú o sláve Boha a obloha hlása dielo Jeho rúk...“

Národné stretnutie mládeže

TEXT: LÝDIA SZIGETIOVÁ

FOTO: LÝDIA SZIGETIOVÁ

Mladí v Ružomberku

V dňoch 26. až 28. júla 2013 sa konalo Národné stretnutie mládeže v Ružomberku s názvom R13. Podujatie bolo alternatívou pre mladých, ktorí z akýchkoľvek dôvodov nemohli ísť na Svetové dni mládeže v brazílskom Rio de Janeiro.

Do Ružomberka prišlo vyše dvetisícpäťsto mladých ľudí z rôznych kútov Slovenska. Prišli aj bratia a sestry z Čiech, Poľska, Maďarska či Ukrajiny. Svätý Otec František zvolil pre tohtoročné Svetové dni mládeže motto: Chodte a získavajte učeníkov zo všetkých národov (Mt 28, 19).

Počas troch dní bol pre účastníkov v Ružomberku pripravený bohatý duchov-

ný, kultúrny i športový program. Otváracím ceremoniálom organizátori účastníkom stretnutia priblížili Brazíliu.

Nasledovala úvodná svätá omša, ktorú celebroidal spišský biskup Štefan Sečka. Po nej sa účastníci rozdelili do skupín. Každá skupinka počas celého stretnutia spolu so svojím animátorom absolvovala rôzne zaujímavé aktivity. Piatkový program bol zakončený modlitbou s bratislavským arcibiskupom Stanislavom Zvolenským, sprevádzanou svedectvami a umeleckým programom.

Ranná modlitba v sobotu bola zakončená katechézou bratislavského eparchu Petra Rusnáka. Po nej nasledovala svätá omša celebroidaná košickým arcibiskupom Bernardom Boberom. Poobede prišlo svojimi aktivitami svedčiť okolo dvestopäťdesiat rehoľníkov. Sobotňajší večer sme ukončili večernou vigíliou s arcibiskupom Cyrilom Vasilom – sekretárom Kongregácie pre východnú cirkev vo Vatikáne. Otec arcibiskup sa netajil tým, že je už dlhé roky skautom. Jeho svedectvo bolo pre nás, mladých skautov, milým povzbudením.

Nedeľu sme začali katechézou s bratislavským pomocným biskupom Jozefom Halkom. Multimediálny ruženec pod vedením trnavského arcibiskupa Jána Oroscha nás spojil s mladými z celého sveta.

Obdivovaného blahoslaveného Jána Pavla II. sme si pripomenuli v modlitbe pri jeho relikvii v špeciálne vytvorenej kaplnke. Relikvia sv. Cyrila sprevádzala nedeľnú pešiu púť na Kalváriu. Slávnostnou svätou omšou s kardinálom Jozefom Tomkom sa Národné stretnutie mládeže R13 v Ružomberku úspešne završilo. Otec kardinál nás povzbudil a vyslal do sveta svedčiť i získavať učeníkov zo všetkých regiónov Slovenska. Súčasne nám odovzdal apoštolské požehnanie od Svätého Otca Františka.

Chvíle strávené na R13 boli pre nás zmysluplným, obohacujúcim a hlbokým zážitkom viery, priateľstva a spolupatričnosti. Vytvorilo sa tu nádherné spoločenstvo mladých ľudí v duchovnom spojení so Svätým Otcem Františkom a všetkými mladými z celého sveta. Na vlastné oči sme mohli vidieť, že so svojou vierou nie sme sami. Dni v Ružomberku, plné Božej prítomnosti, nám dodali novú odvahu byť Ježišovými svedkami vo svete.

Leto, čas oddychu

TEXT: MONIKA DOBROVSKÁ

FOTO: PETER DOBROVSKÝ

Pán Boh nám tento rok doprial krásne, horúce leto, a preto naše spoločenstvo eRko rodiny SPIŠ ho využilo naplno. Okrem spoločných „stretiek“ v prírode, výletov

Dovolenka na Liptove

a vzájomnej pomoci na „stavbách“, sme strávili spoločný týždeň v Liptovskej Osade. Spolu s deťmi sme poznávali krásy okolitej prírody, veľa sme plávali, športovali, preliezli sme okolité kopce a, samozrejme, nechýbali ani večerné dialógy na rôzne témy. Vrcholom celého týždňa bola spoločná púť do Turzovky. Veľká vďaka Pánu Bohu za tento čas oddychu, za všetkých ľudí, ktorí nechcú žiť v anonymite a nehládajú len svoje dobro. Vďaka Ti, Pane, za každého jedného človeka.

Vynovená škola

TEXT: MONIKA DOBROVSKÁ

V sobotu 13. júla 2013 bolo v Základnej škole sv. Cyrila a Metoda v Spišskej Novej Vsi veľké maľovanie. Jedni maľovali, iní upratovali. Po dobre vykonanej práci všetkých čakal výborný guláš a sladké občerstvenie. Výsledkom sú krásne farebné triedy v celej škole. Vďaka ochotným rodičom, učiteľom i deťom sa tento školský rok začal veselšie ako inokedy. Žiakov privítali pekné triedy, nové lavice i stoličky. Pán Boh zaplať všetkým, ktorí prišli a pomohli.

Skautský tábor

TEXT: KATARÍNA MITRÍKOVÁ

Týždne v obklúčení lesa... Niektorí by si možno mysleli, že sa k takému dobrodružstvu málokto odhodlá. No verte či nie, z vlastnej vôle sa na to v lete podujala asi päťdesiatka chlapcov a dievčat, skautov zo 75. zboru o. b. Jána Vojtašáka zo Spišskej Novej Vsi. Rozhodli sa prežiť nezabudnuteľné dobrodružstvá v skautskom tábore. Oddielové a dvojoddielové tábory sa konali v horúcich júlových a augustových týždňoch. Ich druhým domovom sa stali lúky neďaleko Nižných Repáš a Rakovca. Teplo domova vymenili za teplo stanov, akčné hry na počítači za pohybovo akčné hry, vôňu domáceho jedla za táborové špeciality, ranné leňošenie v posteli za rozcvičku, často nudné chvíle za netradičné zážitky...

Tohtoročné „táborové slnko“ pieklo na stany i na plecía a len zriedka ho na oblohe vystriedali mračná. O pestrosť sa postaral kvalitný program. Lúka sa zmenila na more, ktoré brádzlil známy pirát Jack Sparrow, či krajinu Skyrim, ktorú ohrozovali draci. Precízne pripravené kostýmy, epická hudba a herecké výkony starších skautov, to všetko okoreňovalo táborovú atmosféru. Prišli si ju užiť i bývalí skauti s rodinami, ktorí kedysi tiež trávili leto obklopení prírodou. Mali tu však už svoje vlastné deti. Počas návštevneho dňa mohli vzduch nad Repašmi a Rakovcom okúsiť i rodičia, priatelia a známi, ktorí doplnili zásoby glukózy, pokochali sa okolím, poobzerali sa ako gazdujú ich ratolesti. Nasledovala fotografia a pusa... Rodičia odišli a skautov čakalo ešte niekoľko dní, posledná bojová hra, odovzdávanie cien a táborák.

Slovami ťažko opísať vzrušujúce okamihy vtesnané do týchto chvíľ. Boli krásne i zamračené, plné práce i oddychu, radosti i starostí. Očmudnený ešus, voňavý spacák, vibramky i ruksak sú už plné očakávania, čo prinesie ďalší skautský tábor. Je pripravený i pre Vaše deti!

eRko tábor – Srdcom superhrdina

TEXT: BARBORA KALÍKOVÁ
FOTO: ONDREJ TABAK

eRko tábor

Aj tento rok sme pre malých i väčších eRkárov pripravili eRko tábor, ktorý sa konal 5. až 8. júla 2013. Zúčastnilo sa ho tridsať detí a desať animátorov. Všetko sa to začalo cestou vlakom okolo Tatier a Liptovskej Mary a potom autobusom do obce Ludrová. Prišli sme a začali spoznávať rodinných, vodných, lietajúcich, štvornohých hrdinov, pirátov i hrdinky.

Hľadanie Nema, prekonávanie prekážok, ochrana lodí, krížová cesta za misionárov, katechéza o anjeloch strážcoch a modlitby nám priblížili Svätú Trojicu – Otca, Syna a Ducha Svätého. Naučili sme sa, že v dnešnom svete predstavovanom cez superhrdinov, je Boh tým najväčším

hrdinom. Na pamiatku dostali deti sviece ako symbol, že v každej chvíli je našim priateľom, hviezdou a hrdinom dobrý Boh. Jemu, rodičom a nášmu duchovnému otcovi Viktorovi Pardeľovi všetci úprimne ďakujeme.

Po stopách sv. Petra a Pavla

TEXT: BARBORA KALÍKOVÁ
FOTO: MARIÁN SMORADA

Mladí pútnici

Cirkev slávi Rok viery. Aj na detských svätých omšiach sme si ho pripomínali prostredníctvom svätých, ktorí sú pre nás vzorom. Aby na nich deti pamätali aj počas prázdnin, pripravili sme my, starší, v dňoch 28. až 29. júna 2013 pre deti akciu, ktorá priblížila život svätých Petra a Pavla.

Začali sme ju hymnou o svätých a hrou o mestách, kde pôsobil svätý Pavol. Pokračovali sme putovaním po Spišskej Novej Vsi a nachádzali miesta, ktoré nám pripomínali prvých kresťanov. Baňa bola symbolom katakomb, kde kresťania boli tajne krstení. Na ich pamiatku sme si i my obnovili krstné sľuby. Pri fontáne deti nachádzali obrázky s vlastnosťami lásky. Tie pri výstupe na kostolnú vežu

pripojili k Hymnu na lásku. Podobne ako srdce svätého Petra bilo pre Pána Ježiša, majú aj naše srdcia biť ako zvon. Putovanie sme ukončili scénkou o vyslobodení svätých z väzenia. Nechýbala večerná modlitba a spánok.

Zo získaných informácií vytvárali deti na druhý deň obetné dary – vitráže (životy sv. Petra a Pavla), srdce (vlastnosti lásky), chrám sv. Petra (opora Cirkvi), šatky s logom viery, ktoré boli poďakovaním za našu akciu.

Veríme, že aj v novom školskom roku spoznáme spoločne ešte viac zo života Cirkvi.

Tábor Svetlušíek

TEXT: VERONIKA SEBOŮVÁ
FOTO: MARIÁN SMORADA

Prvý mesiac letných prázdnin sa už chýlil ku koncu, ale nám, Svetluškám (detským spevákem), to vôbec neprekážalo. Všetci sme boli plní očakávania, čo nás bude čakať na tohtoročnom, v poradí už treťom tábore Svetlušíek. Tohto roku sa k nám pridali aj chlapci, miništranti. Celý náš výlet sa niesol v duchu modlitby OTČE NAŠ.

Stretli sme sa 26. júla 2013 skoro ráno na železničnej stanici a vybrali sa vlakom smerom na Oravu. Zastavili sme sa v Dolnom Kubíne a navštívili Čaplovičovu knižnicu. Tety lektorok nám porozprávali o histórii knižnice, ukázali najstaršie rukopisy a nakoniec si pre nás pripravili zábavné súťaže v skupinkách. Po ďalšej ceste vlakom nás čakala exkurzia na jednom z najkrajších hradov na Slovensku - Oravskom hrade. Videli sme mnoho a mnoho komnát a najmä veľa

Tábor Svetlušíek

schodov. Bolo ich až tristo! Večer sme sa ubytovali v Oravskom centre mládeže v Ústí nad Priehradou a deň sme ukončili svätou omšou.

Ďalší deň dopoludnia patril športu. Popoludnie sme strávili s našimi vedúcimi obľúbeným spievaním. Večer nás čakala jazda na štvorkolkách a opekačka. V závere dňa sme sa pomodlili svätý ruženec.

Rannú svätú omšu v nedeľu správdzal náš spev. Krásu slnečnej nedele spríjemnili tvorivé dielne a rozhovory. Popoludnie patrilo opäť spevu. Naučili sme sa nové piesne a zopakovali tie, ktoré sme už vedeli. Podvečer sa zabávalo s karaoke a tancom. Večerná modlitba – adorácia s hudobným sprievodom – bola vďakou za všetky spoločne strávené chvíle.

V deň odchodu sme sa dopoludnia pobalili a pred odchodom absolvovali výlet na Oravskú priehradu. To bolo niečo! Zistili sme, že v niektorých miestach je hlboká až tridsaťosem metrov. Vošli sme aj do priehradného múru, kde bolo iba päť stupňov Celzia.

V našom tábore sme zažili štyri krásne dni v ešte krajšom prostredí prírody s úžasnými ľuďmi, ale najmä s Tým, ktorému tak radi spievame – s Bohom!

Novinky z Cirkevného gymnázia Štefana Mišíka v SNV

TEXT: JANA MARCINČINOVÁ

DEŇ VIERY

Na konci školského roku - v júni 2013 - zažili naši študenti DEŇ VIERY a DEŇ VEDY.

„Zoznamka so svätými“ - v tomto duchu sa niesol Deň viery, v rámci ktorého nám formou pútavých prezentácií žiaci jednotlivých tried priblížili životné príbehy vybraných svätcov. Bližšie sme spoznali sv. Filipa Neriho, sv. Ritu, sv. Máriu Magdalénu a iných. Aj takto prežívame na gymnáziu Rok viery.

Deň vedy - 1. ročník žiackej konferencie prírodovedných predmetov

Žiaci prezentovali výsledky svojej práce v predmetoch fyzika, chémia, informatika a biológia. Tretiaci vystúpili so zaujímavými prezentáciami: Fotoelektrický jav, Holografická projekcia, Vodík ako ekologické palivo, Počítačom podporované

laboratórium vo výučbe fyziky a chémie. Mladším ročníkom táto minikonferencia priniesla zaujímavé poznatky a inšpiráciu pre ďalšie štúdium.

PROJEKT COMENIUS - ZÁVEREČNÉ STRETNUTIE

Náš projekt Comenius Euroguide, na ktorom sme spolupracovali s ďalšími šiestimi európskymi krajinami, vstúpil do záverečnej fázy.

Posledným miestom stretnutia bolo poľské mesto Kielce, kam pricestovalo dvanásť zahraničných učiteľov – koordinátorov projektu. Okrem administratívnych záležitostí a školenia k nášmu programu patrilo aj slávnostné prijatie na mestskej radnici a multimediálna prezentácia o projekte a výmenných pobytoch študentov a učiteľov. Naši poľskí priatelia pre nás pripravili zaujímavé výlety po meste a jeho okolí. Okrem Kielce sme navštívili aj zvláštnu prírodnú rezerváciu kamenných polí Goloborze a Św.Krzyz – baziliku minor, ktorá ukrýva vzácny úlomok z Kristovho kríža. Zavítali sme i do soľnej bane Wieliczka pri Krakove a nakoniec sme sa pokochali i samotným mestom Krakow, ktoré právom patrí medzi najkrajšie mestá sveta. Dôležitou súčasťou stretnutia koordinátorov bola aj výmena brožúrok Euroguide, ktoré sú výsledným produktom študentov zapojených do projektu.

Projekt Euroguide sa síce končí, ale veríme, že spolupráca s našimi partnerskými krajinami bude pokračovať aj naďalej.

Projekt našej školy, Umením k duchovnému rastu mladých, bol úspešný. Vďaka nemu sme získali finančný príspevok vo výške približne 4 000,- Eur. Finančné prostriedky boli použité na nákup nových hudobných nástrojov pre náš školský hudobný zbor, ktorý funguje už niekoľko rokov a správa svojím umením duchovné a iné kultúrne podujatia nielen našej školy. Návik nových piesní vyzerá niekedy aj tak, ako môžete vidieť na fotografii, jednoducho pohoda pred školou.

HRÁME SA, ABY SME POMOHLI

Aj tak by sa dala nazvať dobročinná akcia našich študentov, ktorí strávili jedno popoludnie na konci školského roku 2012/13 hraním rôznych spoločenských a zábavných hier. Výťažkom z dobrovoľného štartovného finančne pomohli

Gymnazisti pred školou

mladej rodine z nášho regiónu s ťažko chorým bábätkom Alexom. Hrejivý pocit z pomoci nenahradí žiadna materiálna zábavka...

Sv. Cyril a Metod v neprofesionálnom umení na Spiši

TEXT: STANISLAV ŠVEDA

Pod záštitou Spišského osvetového strediska v Spišskej Novej Vsi od januára 2013 do 15. júna 2013 prebiehala výtvarná súťaž v neprofesionálnom umení na Spiši. Nosnou témou bolo 1150. výročie príchodu Cyrila a Metoda na Veľkú Moravu.

Cieľom súťaže bolo pripomenúť si historické a zároveň kresťanské korene nášho národa. Lubovoľný výtvarný prejav dával možnosť hlbšie sa zamyslieť nad posolstvom byzantských vierozvestcov aj pre našu dobu. Dôraz sa kládol na originálne stvárnenie a vlastný pohľad autora na naše najvýznamnejšie osobnosti v dejinách slovenského národa, akými sv. Cyril a Metod boli.

Výtvarné práce posudzovala odborná porota. Hodnotila obsahové a umelecké stvárnenie témy. Vo štvrtjej kategórii – stredné školy - krásne umiestnenie dosiahli študenti Technickej akadémie v Spišskej Novej Vsi. Martin Ruman za prácu Byzantská misia, prvé miesto a Barbora Tripšanská s kresbou Solúnski bratia, druhé miesto. Všetky práce boli vystavené v budove Spišského osvetového strediska v Spišskej Novej Vsi. Všetkým oceneným blahoželáme!

Farská webová stránka:

www.fara.sk/snv

Vedel si, že ruženec...?

TEXT: PETER LEŠŇOVSKÝ • FOTO: ILUSTRAČNÉ, INTERNET

Modlitba ruženca v súčasnej podobe nevznikla odrazu. Rozprávanie o zjavení Panny Márie svätému Dominikovi, pri ktorom mu Mária odovzdala ruženec, historici, žiaľ, považujú za legendu, ktorú začal šíriť dominikán Alano della Rupe v 15. storočí.

Dávny pôvod ruženca (v 2. storočí) si vysvetľujeme ako potrebu laikov alebo obrátených jednoduchých ľudí, ktorí nevedeli čítať, zúčastňovať sa na modlitbe Žaltára: namiesto 150 žalmov odriekajú 150 Otčenášov alebo niekedy 150 Zdravasov.

Historický rukopis z roku 1243 nazýva odriekanie troch päťdesiatkov Zdravasov Saltario della beata Maria – Žaltár blahoslavenej Márie.

Okolo roku 1300 sa cisterciátky v Trevíre neuspokojujú len s pridaním mena Ježiš k Zdravasom, ale pokračujú s minimálne 98 formulkami, ktoré pripomínajú evanjeliové udalosti (Ježiš, ktorému sa klaňali kráľi; Ježiš, ktorého pokúšal diabol; Ježiš, ktorý zoslal na svoj ľud Ducha Svätého, atď.).

Alano della Rupe uvádza Žaltár Panny Márie so 150 Zdravami zoskupenými do pätnástich desiatok, ale pridáva meditáciu o tajomstvách nad každou z troch päťdesiatok, týkajúcich sa vtelenia, utrpenia a zmŕtvychvstania. Alano vkladá do každej série aj päť tajomstiev, čím modlitba ruženca nadobudla formu podobnú tej, akú poznáme dnes.

No predsa sa modlitba ruženca ešte nepodobala súčasnej. Zdravasom v tej dobe totiž chýbala druhá, prosebná časť (Svätá Mária, Matka Božia, pros...). Zaviedol ju v roku 1569 svätý pápež Pio V., čím sa ruženec zároveň stal aj modlitbou prosebnou.

Na začiatku dvadsiateho storočia, po fatimských zjaveniach, bola na podnet nebies pridaná na konci každého desiatka ešte modlitba: „Ó, Ježišu, odpusť naše hriechy...“ (Porov.: Stefano de Fiores: Kto je pre nás Mária).

Blahoslavený Ján Pavol II. vo svojom apoštolskom liste Rosarium Virginis Mariae (Ruženec Panny Márie) píše: „Ruženec Panny Márie je modlitbou, ktorú milovali nespočetní svätí a odporúča ju aj učiteľský úrad Cirkvi. Vo svojej jednodu-

chosti a hĺbke zostáva aj na úsvite tretieho tisícročia dôležitou modlitbou, určenou na to, aby prinášala ovocie svätosti.

Napriek mariánskemu charakteru je ruženec kristocentrickou modlitbou.

Zahrňa vo svojej celistvosti hĺbku celého evanjeliového posolstva a je akoby jeho súhrnom. S ružencom vstupuje kresťanský ľud do Máriinej školy, aby sa tu dal viesť do kontemplácie krásy Kristovej tváre a zakúšania hĺbky jeho lásky. Prostredníctvom ruženca získavajú veriaci množstvo milostí, ako keby ju prijímali priamo z rúk Vykupiteľovej matky.

Ruženec patrí medzi najlepšie a najhodnotnejšie tradície kresťanskej kontemplácie. Vyvíjal sa na Západe, je typicky meditatívnu modlitbou a istým spôsobom sa zhoduje s modlitbou srdca alebo Ježišovou modlitbou, ktorá zapustila korene na Východe.“

Ján Pavol II. ďalej píše: „Mnohí z mojich predchodcov prikladali modlitbe ruženca veľký význam. Osobitné zásluhy mal v tomto ohľade pápež Lev XIII., ktorý odporúčal ruženec ako **účinnú duchovnú**

zbraň proti zlu postihujúcemu spoločnosť. Ja sám som využil každú príležitosť, aby som vyzýval k častému modleniu sa ruženca. Ruženec ma sprevádzal vo chvíľach radosti aj vo chvíľach skúšok. Jemu som zveril množstvo starostí, v ňom som vždy našiel posilu. Ruženec je moja najobľúbenejšia modlitba. Je to nádherná modlitba! Nádherná vo svojej jednoduchosti a hĺbke. Koľko milostí som dostal za tie roky od Preblahoslavenej Panny prostredníctvom ruženca: *Magnificat anima mea Dominum!*“

Pápež vo svojom apoštolskom liste zdôrazňuje: „Najdôležitejším dôvodom, prečo veľmi naliehavo odporúčam znovu oživiť modlitbu ruženca je skutočnosť, že predstavuje **najefektívnejší prostriedok**, ako medzi veriacimi pestovať tú oddanosť rozjímaniu nad kresťanským tajomstvom, ktorú som navrhol v apoštolskom liste *Novo millennio ineunte* ako opravdivú **výchovu k svätosti**: „Je potrebný kresťanský

život vyznačujúci sa predovšetkým **ume-
ním modlitby**.“ Keďže súčasná kultúra, i keď uprostred mnohých protirečení, je svedkom rozkvetu novej potreby duchovnosti, aj vplyvom iných náboženstiev, je ešte naliehavejšie ako doteraz, aby sa naše kresťanské spoločenstvá stali skutočnými školami modlitby.

Naliehavá potreba angažovanosti a modlitby vyrastá pri závažnom súčasnom probléme: rodina, základná bunka spoločnosti, je čoraz väčšmi ohrozovaná silami dezintegrácie na ideologickej a praktickej rovine, čo v nás vyvoláva strach o budúcnosť tejto základnej a nenahraditeľnej inštitúcie a spolu s ňou o osudy spoločnosti ako celku. Oživenie ruženca v kresťanských rodinách sa ponúka ako efektívna pomoc na zastavenie devastujúcich následkov tejto krízy, typickej pre našu dobu.“ ■

RODINY RODINÁM

ŽENA JE SRDCOM RODINY

TEXT: MONIKA DOBROVSKÁ

Do manželstva vstupujú ľudia plní očakávaní a plánov. Každý z dvojice má svoju predstavu, ako bude riadiť svoju domácnosť, ako vychovávať deti a ako spoločne vychádzať so svojím partnerom. Pred manželstvom si obaja vedia všetko odpustiť, ľahko sa dohodnú a všetko ide veľmi jednoducho. Jednoducho, „láska robí divy.“

Vstupom do manželstva nastáva úplne iná realita. Manželka zrazu zistí, že ten jej vysnívaný princ nie je žiadnym princom, ale je to veľký neporiadnik, za ktorým treba všetko upratať (hlavne večne zatúlané ponožky); že je to veľký „nervák“, keď príde domov z práce a nie je navarené a že ten, ktorý bol predtým veľmi pozorný a milý, zabúda na všetky výročia a sviatky.

Manžel žasne nad tým, ako sa jeho drahá, krásna žena mení na „tuctovú“, ktorá chodí večne strapatá, najčastejšie v teplákoch a vyťahovaných tričkách, je stále unavená a nemá čas, ani pochopenie pre jeho koníčky a záľuby. Vždy jej niečo prekáža a stále chce počúvať dookola to isté, že „mám ťa rád“ a on jej to predsa povedal a dosvedčil už pred oltárom.

Ak Vám tieto riadky nič nehovoria, môžete si gratulovať, že ste našli ideálneho partnera a ďakujte za neho Pánu Bohu.

Ak sú Vám tieto slová nejaké povedomé a máte pocit, že Vám niekto hovorí priamo z duše, vedzte, že všetko môže byť iné, stačí **zmeniť uhol pohľadu**. A ako na to?

Stačí veľmi málo - **usilovať sa zo všetkých síl, aby bol šťastný môj partner**. A ak je to obojstranné, tak máte raj zaručený už tu na zemi. Neveríte?

Tak milé dámy, spravte si malý test. Keď príde domov manžel unavený z práce, privítajte ho pekne upravené a oblečené. Nezasypte ho hneď svojimi problémami, radšej mu dajte čas, nech si oddýchne. Buďte k nemu milé a pozorné, niečo dobré mu navarte alebo ak nestíhate, objednajte niečo, čo má rád a pekne naservírujte. Vypočujte si jeho zážitky z celého dňa i všetky starosti bez výčitiek, že to je nič oproti tým vašim. Menej hovorte a viac počúvajte a verte, že zmena sa dostaví. Možno nie hneď, ale buďte trpezlivé. A opakujem: všetko bez výčitiek!

A prečo má byť žena tá prvá? Lebo **žena je srdcom rodiny** (Prís 31, 10-31) ■

Etiketa v chráme – Deti v kostole

TEXT: LUCIA SMOLEJOVÁ • FOTO: ILUSTRAČNÉ, INTERNET

Ježiš hovoril: „Nechajte deti prichádzať ku mne! Nebráňte im, lebo takým patrí Božie kráľovstvo“ (Mk 10, 14).

Deti v kostole

Bežným javom na svätej omši sú dnes mladé rodiny s malými deťmi. Je krásne, že idú spolu na svätú omšu, ale... Je správne, že niektorí rodičia nechávajú svoje deti behať po kostole, poskakovať, sedieť blízko pri oltári chrbtom k nemu, nahlas rozprávať? Každý rodič by mal zvážiť, či je dieťa schopné byť pokojné alebo nie. Zodpovední rodičia majú múdro rozhodnúť, či ísť alebo neísť so svojím dieťaťom na svätú omšu a ak áno, kam si v kostole sadnúť. Nie je vhodné, aby deti počas slávenia Eucharistie vyrušovali. Kostol nie je miesto na hranie! Niektorí z rodičov si možno dostatočne neuvedomujú, že nedisciplinované správanie ich detí vyrušuje kňaza aj veriacich.

S bábätkom, ktoré sa viackrát počas bohoslužby môže rozplakať, by si mala mamička sadnúť tak, aby mohla rýchlo vyjsť z kostola. Nie je vhodné ani to, aby sa mamička s dieťa-

tom v kočiari prechádzala po kostole a hojdala ho.

Ak idú deti „na krížik“, mali by byť rodičmi poučené, ako sa správať - nerozprávať, netlačiť sa a tak si zbytočne neublížiť.

A čo tí, ktorí už tieto „starosti“ nemajú? Farské spoločenstvo nech svojím trpezlivým, tolerantným a láskavým správaním ubezpečuje rodičov s malými deťmi, že sú medzi nimi vítaní stále, aj vtedy, ak správanie detí nie je stopercentné. Nemali by sme zabúdať, že deti sú naša budúcnosť a formovanie ich vzťahu k Bohu začína v kolíske.

Ježiš mal deti rád. Vedel, že ich láska a viera sú úprimné. „Potom ich objímal, kládol na ne ruky a požehnával ich“ (Mk 10, 16). ■

Spracované podľa O. Škvareninovej
– Etiketa platí aj v kostole

Štyridsať rokov od smrti ThDr. Jozefa Ligoša a jeho duchovný odkaz pre nás

TEXT: ANDREJ CPIN • FOTO: INTERNET

Dňa 19. septembra 2013 uplynie štyridsať rokov od smrti významnej osobnosti Spišskej diecézy a Katolíckej cirkvi na Slovensku. V roku 1973 zomrel ThDr. Jozef Ligoš, spišský kapitulný vikár, významný liturgista.

Jozef Ligoš sa narodil dňa 22. apríla 1914 v dedine Chlebnice v okrese Dolný Kubín. Kňazom sa stal v roku 1939. Roku 1942 zastával funkciu špirituála v spišskom kňazskom seminári a súčasne učil v Učiteľskom ústave v Spišskej Kapitule. Dr. Ligoš bol členom viacerých komisií, okrem iného diecéznej katecheticko-komisie a komisie pre skúšanie laických katechetov. V roku 1968 sa so súhlasom Svätej stolice stal spišským kapitulným vikárom a ordinárom biskupstva. Vymenovaný bol biskupom ThDr. Ambrózom Lazíkom, trnavským apoštolským administrátorom. V rokoch 1969 – 1972 bol výkonným predsedom Slovenskej liturgickej komisie. Ordinár Jozef Ligoš má hlavnú zásluhu na liturgickej, umeleckej a architektonickej obnove v diecéze po Druhom vatikánskom koncile. Zaviedol pravidelné rekolekcie, duchovné cvičenia ako aj pravidelné vysluhovanie sviatosti birmovania. Počas vysluhovania sviatosti birmovania, po dlhých osemnástich rokoch od uväznenia Mons. Jána Vojtaššáka (v roku 1950), navštívil všetky farnosti diecézy.

Jozef Ligoš sa venoval homiletike, zvlášť jeho kázne boli vyhľadávané. Patril k mariánskym cititeľom. Na sviatok Ružencovej Panny Márie v kázni vyzýval veriacich, aby nebolo domu, z ktorého by aspoň jeden člen neprišiel na modlitbu svätého ruženca, a ktorí nemôžu prísť, nech sa ruženec pomodlia spoločne v rodine doma. Do pastorácie sa snažil dostať všetkých kňazov, ktorým bol odňatý štátny súhlas. Známym je jeho postoj a dištančovanie sa od hnutia Pacem in terris. Vydal niekoľko náboženských príručiek (*Pútnikom večnosti - kázne, Poklona za posvätenie kňazstva, Adoračná pobožnosť na sviatky mariánske, Adoračná pobožnosť k Božskému Srdcu, Bohoslužba slova mimo svätej omše, Príprava na sviatosť birmovania*).

Jozef Ligoš bol veľkým mužom modlitby. V diele *Katechetika* povzbudzuje veriacich, aby nezačali deň bez spomienky na Boha, aby mu poďakovali za ochranu a prosili o pomoc. Rodičom a kňazom

Prof. Jozef Ligoš v kruhu svojich miništrantov

pripomína najdôležitejšiu povinnosť - naučiť deti modliť sa. Krásne opisuje deti ako kvety, ktoré kvitnú skoro na jar. Kvetom je zbožnosť a preto, ak človek nie je zbožný ako dieťa, ťažko bude zbožný ako dospelý. Deťom venoval tiež knihu s názvom *Ideme. Ježiško si doma?* Deťom prejavuje veľkú dôveru. Tvrdí, že ak sú so svojim nebeským priateľom, Kristom vo svätostánku, vždy dosiahnu väčšie výsledky ako dospelí.

V spomienkach o Ligošovi vieme, že s pomocou ostatných kňazov, osobitne biskupa Jána Vojtaššáka, organizoval finančné a materiálne zbierky, vďaka ktorým každý žiak dostal vhodné ošatenie, učebné pomôcky i balík potravín. Z profesorových úst sa im denne dostávala do mysli i do duší nielen náuka o Pánu Bohu, ale aj láska k blíznym. Z jeho iniciatívy žiaci vystupovali so zborovým spevom, s recitáciami a krátkymi divadelnými scénkami na rozličných slávnostiach a významných podujatiach na pôde učiteľského ústavu, ale aj na vtedajšej Vysoké škole bohosloveckej, často v prítomnosti biskupa Vojtaššáka. Profesor Ligoš venoval veľkú pozornosť aj duchovným cvičeniam, ktoré sa pre žiakov konali pravidelne, najmenej dva razy do roka. Ako riaditeľ diecézneho spišského ústredia Legio Angelica, v spolupráci s vdp. Kožárom, zriadil v Spišskej Kapitule významnú organizáciu pre miništrantov, do ktorej sa zapojilo mnoho chlapcov zo základných škôl. Božiu prítomnosť prežívali nielen pri oltári, ale aj v prírode, pri hrách s loptou, najmä futbale či pri živánskej.

Silu adorácie vyzdvihuje v diele *Poklo-*

na za posvätenie kňazstva s podnázvom Ježišovi Kristovi, najvyššiemu a večnému Kňazovi, podte a klaňajme sa! Adorácia je povzbudením a návodom k úprimnejšiemu posväteniu života kňazov a veriacich. Jozef Ligoš zostavil modlitbu za duchovných otcov, ktorá je stále aktuálna a potrebná za posvätenie našich kňazov:

Ježišu, ktorý ako Dobrý Pastier prebývaš v Najsvätejšej Sviatosti, zošli zo svätostánku prebohaté lúče svojej milosti na nášho duchovného otca. Daj mu všetky tie milosti, ktoré sú potrebné k jeho i nášmu posväteniu. Posilňuj ho, aby verne bdel nad stádom svojím, nad ktorým ho Duch Svätý ustanovil. Žehnaj ho, keď v modlitbe pozdvihuje svoje srdce. Žehnaj ho, keď nám zvestuje tvoje sväté slová. Žehnaj ho, keď vo svojom kňazskom úrade pracuje pre spásu našich nesmrteľných duší. Učiň ho podľa svojho Srdca pastierom, ktorý žije len pre svoj svätý úrad, aby sme - až prídeš súdiť pastierov i stádo - boli jeho korunou i radosťou. On ale, aby dosiahol nevädňúcu korunu večného života. Amen.

Duchovný odkaz Jozefa Ligoša pre nás nachádzame v jeho samizdate *Exercície a rekolekcie* a slovách - každý si musí nájsť čas nielen na jeden Otčenáš, ale i na rozjímavú modlitbu, lebo ak by to tak nebolo, bolo by to pre nás zlé svedectvo. Nepoznali by sme stupnicu hodnôt, pretože nemáme čas pre Toho, ktorý dáva všetko a je zákonom a zmyslom všetkého bytia. ■

Mladifest 2013 - Medžugorie

TEXT: LUCIA TKÁČOVÁ · FOTO: SÚKROMNÝ ARCHÍV

Medžugorie je mestečko, ktoré leží v štáte Bosna a Hercegovina asi 25 km juhozápadne od Mostaru. Do osemdesiatych rokov minulého storočia bolo chudobné a ľudia sa tu prevažne živilí pestovaním tabaku, hrozna, ovocia a produkciou vína. Farnosť je zasvätená svätému apoštolovi Jakubovi, ktorý je patrónom pútnikov.

Medžugorie - Mladifest 2013

Medzníkom vo vývoji obce sa stal 24. jún 1981, kedy sa šiestim vizionárom, podľa ich svedectva, na vrchu Podbrdo, zjavila krásna pani, ktorá sa im nasledujúci deň, 25. júna 1981, predstavila ako Kráľovná pokoja. Zjavenia Panny Márie sú mimoriadne a trvajú dodnes. Tento fenomén Cirkev trpezlivo skúma.

Medžugorie sa stalo akýmsi duchovným centrom a predovšetkým veľkou spovednicou sveta. Denne tu prichádza obrovské množstvo pútnikov, aby tu našli, alebo prehľadali, či obnovili svoj vzťah s Bohom. Je to mimoriadne miesto, kde sa dejú uzdravenia na tele i na duši.

Centrom diania je Kostol sv. Jakuba. V jeho zadnej časti sa nachádza vonkajší oltár s voľným priestranstvom s lavičkami určenými pre veľké množstvo veriacich. Vedľa kostola sú spovednice, kde sa celé dni spovedá v rôznych jazykoch. Priestranstvo za kostolom vyúsťuje do aleje. Po jej pravej strane sa nachádzajú mozaiky so zastaveniami krížovej cesty. Mimoriadnym

miestom úcty je i moderná kovová socha vzkrieseného Krista v nadživotnej veľkosti. Spod jej pravého kolena vytekajú kvapky vody. Ich pôvod je predmetom skúmania.

Od roku 1989 sa tu každý rok v prvý augustový týždeň - od prvého do šiesteho augusta - koná modlitbové stretnutie mládeže z celého sveta - Mladifest. Tento rok sa konal už 24. ročník. Zúčastnilo sa ho viac ako 50 000 ľudí zo šesťdesiatich štátov sveta. Pritomných bolo približne 550 kňazov.

Program Mladifestu prebiehal pri vonkajšom oltári za Kostolom sv. Jakuba. Začal svätou omšou, po ktorej zástupcovia zúčastnených štátov predniesli krátky pozdrav v rodnom jazyku. Usporiadatelia ho sprevádzali tabuľkami s názvom príslušného štátu a vlajkou. Vládla náklzivá radosť.

Program festivalu prebiehal denne od 9.00 do 12.00 hodiny doobeda a od 16.00 hodiny až do neskorých večerných hodín. Doobedňajší program pozostával z rôznych svedectiev, prednášok, ktoré dopĺňal

Pokračovanie na strane 15. »

Svedectvo Ivky

Do Medžugoria som išla vo vnútornom stave, ktorý neviem vyjadriť výstižnejšími slovami, než „slepá ulička“, či „ďalej už cesta nevedie“ alebo „nikam.“ Až tak zle som sa v skutočnosti cítila. Vlastne sa mi do Medžugoria tohto roku vôbec nechcelo ísť. Vedela som však zo skúsenosti, že potrebujem hľadať odpoveď na otázku „ako ďalej“ blízko pri Bohu a Márii.

V mojom živote sa odohrali určité udalosti spojené s ľuďmi, na ktorých mi veľmi záležalo. Na základe ich rozhodnutia som s nimi musela prestať počítať.

Začiatok festivalu bol pre mňa veľmi ťažký. Hneď na prvej svätej omši počas kázne sa všetko „začalo lámať.“ Kňaz kázal akoby pre mňa. Veľmi som sa rozplakala. Na mojom pleci sa ocitla čiara ruky, ktorá tam zostala až dovtedy, kým som nevyplakala všetku bolesť. V závere kázne odznelo: „Vložte svoje rany zo vzťahov do rúk Panny Márie!“ V tú noc som sa rozhodla odísť na miesto prvého zjavenia - na Podbrdo. V modlitbe som vložila do Máriiných rúk celé svoje zranené detstvo.

Mimoriadnu hodnotu pre mňa mal zážitok, keď som počas zjavenia, ktorý máva vizionárka Mirjana vždy druhého v mesiaci, mohla pozerieť priamo do jej tváre. Máriina blízkosť a odovzdané poslanstvo, ktoré bolo celé o láske, ma zasiahli priamo do stredu môjho srdca.

Ďalší deň som pristúpila k sviatosti zmierenia a spolu s kňazom som hľadala odpovede na moje otázky.

Počas svätej omše večer som Ježišovi konečne dovolila, aby vstúpil do môjho života. Celý čas som sa toho bála. Jednoducho som nedokázala uveriť, že by mi pri tom neublížil. Moje vnútro bolo uzamknuté. Akoby nebolo kľúča, ktorým by sa dalo odomknúť... Po dlhých štyridsiatich rokoch do môjho srdca prenikla Láska. Nenásilná, tá, ktorá nezotročí; tá, ktorá je nežná; tá, ktorá sa opýta, či môže vstúpiť... Predo mnou sa otvorila nová cesta - cesta radosťi, prijatia seba samej, prijatia Lásky a s ňou aj nádeje, viery a dôvery voči Bohu, sebe aj druhým. Vďaka, Ježiši! Vďaka, Mária! ■

» Pokračovanie zo strany 14.

krásny hudobný sprievod medzinárodného spevokolu i povzbudivé „roztlieskavačky.“ Poobedňajší program obsahoval prednášky na duchovné i spoločenské témy. Počas dňa bolo možné prísť k sviatosti zmierenia alebo ísť sa stíšiť a modliť sa v kostole alebo kaplnke, kde bola vystavená Sviatosť Oltárna. Niektorí pútnici si uctili miesto zjavení i výstupom na Podbrdo či priniesli obeť vo forme modlitby krížovej cesty počas výstupu na vrch Kríževac, na ktorom sa nachádza kríž s kúskom z Ježišovho kríža, ktorý objavila sv. Helena.

Od 18.00 hodiny sa modlili dva ružence. O 18.40 hodine – počas zjavenia Matky Božej - sa modlitba prerušila a prítomní sa stíšili. Po ruženci nasledovala večerná svätá omša, každá s úžasnou kázňou celebrujúceho kňaza. Po nej boli posväcované predmety - oblečenie pre chorých ľudí, ružence, príviesky, obrázky, voda, soľ, olej.

Večerný program bol pestrý, každý deň iný: Adorácie, divadelné vystúpenie, procesia.

Nádherne adorácie prenikali do hĺbky srdca. Slzy ľútoosti a dojatia neboli ničím výnimočným.

Nezabudnuteľné bolo aj divadelné predstavenie Komunity CENACOLO, kde sa prostredníctvom Kristoterapie liečia ľu-

dia zo všetkých kútov sveta trpiaci rôznymi druhmi závislostí. Výkony hercov, scéna, hudba, choreografia boli na vysokej, často až „dych“ vyrazajúcej úrovni. Obrovský dav, sediaci na trávnej ploche za kostolom, pripomínal obraz z Biblie.

Počas nočnej procesie sa kráčalo mestom niekoľko hodín. Na čele procesie bola nesená socha Panny Márie a za ňou išli speváci, kňazi a účastníci festivalu podľa jednotlivých štátov. Každý národ spieval náboženské piesne vo svojom jazyku. Bolo zaujímavé počuť jednu pieseň v rôznych jazykoch. Obyvatelia Medžugoria vítali sprievod pred svojimi domami. V každom z nich bola socha Panny Márie so svietiacimi sviečkami. Atmosféra procesie bola neopísateľná.

Festival končil výstupom na vrch Kríževac, kde sa konala svätá omša o piatej hodine ráno.

Na festivale boli prítomní nielen mladí. Prišli tam rodinky s deťmi, seniori, zdraví i chorí.

Hoci slnko celé dni neúprosne páliło, atmosféra bola mimoriadna – otvorená, srdečná a radostná.

Mladifest opäť potvrdil, že Boh ponúka hodnoty, ktoré robia človeka šťastným. Kiežby sme ich nasledovali v plnosti. ■

Bohoslužobný poriadok vo farnosti Spišská Nová Ves

	Farský kostol	Malý kostol	Sídliisko Mier	
Pondelok	6:45	6:00		
	18:00 *			
Utorok	6:45	6:00	17:00	
	18:00 *			
Streda	6:45 12:00	6:00		
	18:00 *			
Štvrtok	6:45	6:00		
	18:00 *			
Piatok /okrem prvého/	6:45 18:00	6:00 16:30 deti 18:30 mládež		
	Prvý piatok	6:45 18:00	6:00 16:30 deti	
Sobota	6:45 18:00	6:00		
Nedeľa	8:00 9:15 10:30 18:30	6:00 7:30 9:00	8:00 9:15 10:30	
	Prikázaný sviatok cez týždeň	6:45 8:00 12:00 18:30	6:00 17:00	17:00

	Nemocnica	Dom dôchodcov
Sobota	16:00	
Nedeľa		9:15
Prikázaný sviatok cez týždeň		9:15

Poznámky: * Svätá omša o 18.00 h je počas prvopiatkového týždňa vo Farskom kostole /nie v Malom/ a počas neprvopiatkových týždňov v Malom kostole /nie vo Farskom/.

Sviatosť zmierenia sa vysluhuje pri ranných a večerných svätých omšiach. V prvopiatkový týždeň v pondelok od 17.30 h, v stredu od 10.00 h do 12.00 h, vo štvrtok od 16.30 h a piatok od 16.00 h do 17.30 h.

Mimoriadne zmeny v programe bohoslužieb budú oznámené na nedeľných svätých omšiach.

Bohoslužby na webe:

www.fara.sk/oznamy.html

Kontakty a úradné hodiny

Rímskokatolícky farský úrad

Letná 60

052 01 Spišská Nová Ves

Kancelária: 053/442 27 77

Dekan: 053/446 82 19

www.fara.sk/snv

rk.fara.snv@centrum.sk

STRÁNKOVÉ HODINY

Pondelok - Piatok

09.00 – 11.00 h

15.00 – 16.00 h

Podakovanie za podporu

Vážení čitateľa a dobrodinci!

Ďakujeme za Vašu podporu, ktorú preukazujete farskému časopisu. Výrobné náklady jedného výtlačku sú 0,50 Eur. Služia na financovanie základných režijných nákladov a tlače časopisu. V prípade, že máte záujem finančne podporiť tvorbu časopisu, prosíme, nechajte svoj milodar v hociaktovej pokladničke umiestnenej v kostoloch v správe Rímskokatolíckeho farského úradu v Spišskej Novej Vsi alebo ho zašlite na účet úradu: 3413883001/5600.

Nech sám Pán odmení Vašu ochotu podporiť dielo, ktoré napomáha formovaniu a zjednocovaniu farskej rodiny a slúži mu na oslavu. Úprimne ďakujeme.

Redakcia

Vydal: Rímskokatolícky farský úrad v Spišskej Novej Vsi pre vnútornú potrebu. **Internet:** www.fara.sk/snv **E-mail:** rk.fara.snv@centrum.sk **Redakcia:** Rímskokatolícky farský úrad v Spišskej Novej Vsi, Letná 60, 052 01 Spišská Nová Ves. **E-mail redakcie:** farskarodina@gmail.com. **Zodpovedný odborný garant:** PaedDr. ThLic. Anton Mišek. **Šéfredaktorka:** Ing. Viera Kubovčíková **Redaktori:** Mgr. Pavol Garbier, Ing. Iveta Mitriková, Mgr. Mária Čujová, Mgr. Monika Dobrovská, Ing. Gabriela Mitriková, PhDr. Lucia Smolejová, ThLic. Marián Majzel a externí dopisovatelia. **Imprimatur:** Mons. prof. ThDr. František Tondra, spišský diecézny biskup, RKBÚ v Spišskom Podhradí – Spišskej Kapitule, prot. č. 1 107/11/Mj/15. 6. 2011. **Registrácia:** Ministerstvo kultúry SR, registračné číslo EV 4371/11. **Náklad:** 1200 ks. **Sadzba a grafická úprava:** Ing. Peter Hamrák **Technické spracovanie:** Tlačiareň Kežmarok. **Texty neprešli jazykovou úpravou. Nepredajné.** Redakcia si vyhradzuje právo upravovať príspevky. Nevyžiadané rukopisy nevraciam. **Dátum vydania:** 11. október 2013. **Uzávierka budúceho čísla je 10. november 2013. Príspevky zasielajte do termínu uzávierky na e-mailovú adresu redakcie farskarodina@gmail.com.**

Príspevky, postrehy a námety do farského časopisu Farská rodina posielajte na e-mailovú adresu: farskarodina@gmail.com.

Milí kamaráti,

jeseň je časom, kedy príroda hrá tými najkrajšími farbami. Akoby nám všetkým Boh chcel dopriať krásne farby ešte predtým, ako nastane zima a čas bielej a čiernej. Pekné počasie nás pozýva do prírody, aby sme si oddýchli a v záplave posledných teplých slnečných lúčov a poznávali Boha v kráse všetkých jeho stvorení.

Spoznajme bližšie:

VYSOKÉ TATRY

Vysoké Tatry sú najstarším národným parkom Slovenska. Nachádza sa tu okolo 120 horských jazier, plies, ktoré zostali po dávnych ľadovcoch. V Tatrách žije veľa živočíchov a rastlín. Niektoré nenájdeme nikde inde na svete, len tu a voláme ich endemity. Medzi ne patrí kamzík vrchovský tatranský a svišť vrchovský tatranský. Z rastlín ostropysk poľný tatranský, voskovka holá tatranská, prvosienka dlhokvetá plocholístá a ďalšie.

Poznáte tie NAJ z našich veľhôr?

1. Ako sa nazýva najvyšší štít Vysokých Tatier?

- A: Rysy
- B: Gerlachovský štít
- C: Kráľova hoľa

Jeseň v Tatrách

2. Ako sa volá najväčšie tatranské pleso?

- A: Štrbské pleso
- B: Veľké Hincovo pleso
- C: Popradské pleso

3. Ktorá z tatranských osád vznikla ako prvá?

- A: Starý Smokovec
- B: Štrbské pleso
- C: Tatranská Lomnica

4. Ktorý z kvetov je symbolom Tatier?

- A: Púpava lekárska
- B: Plesnivec alpínsky
- C: Horec ľadovcový

Svišť vrchovský tatranský

Využite tento čas, vyberte sa s rodičmi do prírody, otvorte svoje oči a srdcia a spoznávajte, aké úžasné a dokonalé veci vytvoril Boh. Chváľte Ho za všetko, čo vytvoril. Veď každou stvorenou vecou nám dáva vedieť, ako veľmi nás MILUJE.

**Krásne a požehnané jesenné dni
Vám želá Vranka Danka.**

Stránku pripravila Monika Dobrovská
Foto: Peter Dobrovský, Internet

Kamzík vrchovský tatranský